

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce **I. A.**, zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem v Praze 4, Kloknerova 2212/10, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, o námitce podjatosti žalobce proti samosoudkyni Krajského soudu v Praze, ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 47 Az 81/2006,

t a k t o :

Samosoudkyně Krajského soudu v Praze JUDr. Věra Šimůnková **n e n í** vyloučena z projednávání a rozhodnutí této věci.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Praze napadl žalobce rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2006, č. j. OAM-1247/LE-05-07-2006, kterým byla zamítnuta jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Krajský soud v Praze, který věc projednává pod sp. zn. 47 Az 81/2006, předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu, neboť právní zástupce žalobce ve svém podání ze dne 17. 12. 2006 uvedl následující: „V zastoupení mého mandanta a na jeho pokyn vznáším námitku podjatosti Krajského soudu v Praze, neboť klient se dozvěděl od určité osoby, že ze strany soudu je předem rozhodnuto o jeho právní věci vedené pod sp. zn. 47 Az 81/2006. Můj mandant se domnívá, že soud se nebude pečlivě zabývat návrhy na doplnění dokazování ani pečlivě zjišťovat skutkový stav věci. Můj mandant má pochybnosti o nepodjatosti soudu, neboť podle jeho názoru se soud snaží jeho žádost zamítnout před uplynutím 45 denní lhůty od dne podání žaloby a tak mu znemožnit jako účastníku řízení doplnit důkazy, jejichž opatření z jiné země je časově náročné a to zároveň za stavu, kdy mandant nemá sám možnost do své země telefonovat a tak požadovat zaslání listinných důkazů. Proto je mandant přesvědčený, že soud není nestranný a se zřetelem na způsob projednávání věci je podjatý.“ Závěrem svého vyjádření právní zástupce žalobce konstatoval, že žalobce doplní důvody, které ho vedou k námitce podjatosti, o konkrétní skutečnosti.

Výše uvedené podání bylo krajským soudem posouzeno jako uplatnění námítky podjatosti, o které je dle ustanovení § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), oprávněn rozhodnout Nejvyšší správní soud.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle odst. 5 téhož ustanovení může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, rozhodne o ní senát po jejich vyjádření.

JUDr. Věra Šimůnková, samosoudkyně Krajského soudu v Praze v předmětné věci, ke vznesené námitce podjatosti uvedla, že k účastníkům řízení, jejich zástupcům ani k věci nemá žádný vztah. Rovněž další dvě samosoudkyně Krajského soudu v Praze shodně prohlásily, že nemají žádný vztah k účastníkům řízení, zástupci žalobce ani k projednávané věci.

Nejvyšší správní soud tedy musel nejprve vyjasnit, vůči kterým soudcům konkrétně žalobce námitku podjatosti podal. Jak totiž vyplývá ze shora citovaného ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s., námitku podjatosti lze podat pouze proti konkrétním osobám (v tomto případě soudcům) a nikoliv vůči soudu jako celku. Daná věc byla v souladu s rozvrhem práce Krajského soudu v Praze pro rok 2006 přidělena JUDr. Věře Šimůnkové, jako specializované samosoudkyni na úseku správního soudnictví; pouze tato soudkyně tedy danou věc projednává a bude ji rozhodovat, proto se Nejvyšší správní soud dále zabýval námitkou podjatosti toliko vůči uvedené soudkyni. Jak již ostatně tento soud konstatoval ve svém usnesení ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 - 34 (www.nssoud.cz), „vznese-li účastník námitku podjatosti soudců určitého soudu a přitom je již zřejmé, kterému soudci (soudcům) je či bude věc přidělena, je účelné se zabývat otázkou podjatosti jiných než těchto soudců jen za předpokladu, že u nich bude shledán důvod k vyloučení ...“; ke zkoumání podjatosti ostatních soudců Krajského soudu v Praze v dané věci tedy nebyl důvod.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí věci postupem podle § 8 odst. 1 s. ř. s. lze jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16). Tento postup je přitom v souladu s ústavní zásadou, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Za závažné důvody, které by svědčily ve prospěch podjatosti JUDr. Věry Šimůnkové, však v žádném případě nelze považovat informace od určitých (blíže neznámých) osob o tom, že soud vydal rozhodnutí ve věci žalobce předem. Smyslem institutu námitky podjatosti soudce pak není ani zkoumání toho, zda soud dal žalobci možnost obstarat si (případně provést) všechny navrhované důkazy; tyto skutečnosti rozhodně nemohou představovat poměr soudce k dané věci ani účastníkům řízení a tedy nemohou ani znamenat podjatost JUDr. Věry Šimůnkové.

Nadto je třeba připomenout, že zákon vylučuje, aby důvodem pochybnosti o soudcově nepodjatosti mohly být okolnosti, které spočívají buď v jeho postupu v řízení v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. V postupu soudce při projednávání konkrétní věci se totiž projevuje samotný výkon soudnictví a tyto okolnosti samy o sobě nemohou

být důvodem k pochybnosti o nepodjatosti soudce. Žalobce však dovozuje podjatost právě ze samotného postupu soudu, resp. z jeho předem předpokládaného postupu, když tvrdí – jak je shora uvedeno – že se soud nebude pečlivě zabývat jeho návrhy ani zjišťovat skutkový stav věci s tím, že už je předem rozhodnuto a že se soud snaží rozhodnout ještě před uplynutím 45 denní lhůty ode dne podání žaloby. K tomu Nejvyšší správní soud dodává, že žalobci jako účastníku řízení náleží celá škála procesních oprávnění, která zajišťují jeho právo na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod); v případě, kdy by podle jeho názoru byla některá z těchto jeho ostatních práv porušena, jak namítá ve svém podání, může se např. za použití opravných prostředků domáhat nápravy. Takové hodnocení procesního postupu krajského soudu v dané věci však Nejvyšší správní soud v této fázi řízení činit nemůže.

Vzhledem k těmto skutečnostem, jakož i k tomu, že zákon požaduje, aby námitka podjatosti byla odůvodněná a aby žalobce uvedl konkrétní skutečnosti, ze kterých podjatost dovozuje, Nejvyšší správní soud uvádí, že z obecných a zcela nekonkrétních tvrzení, která žalobce namítá a která nijak nedoplnil tak, jak bylo uvedeno, nelze dovodit podjatost JUDr. Věry Šimůnkové. Žalobce se omezuje pouze na ničím nepodložené spekulace a pochybnosti ohledně dalšího postupu v jeho věci a neuvádí žádné důvody, které by svědčily ve prospěch podjatosti výše jmenované samosoudkyně.

Nejvyšší správní soud tudíž neshledal vznesenou námitku podjatosti samosoudkyně JUDr. Věry Šimůnkové za důvodnou, což vyjádřil ve výroku tohoto usnesení (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). Ve věci bude proto dále rozhodovat shora uvedená samosoudkyně Krajského soudu v Praze.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu